

לאמר מה העדות והחקים והמשפטים אשר עשה יהוה אליהו
אתכם: ואמרת לבני עבדים היינו לפרעה במצרים ויצאנו
כה יהוה ממצרים בני חוקה: ונתן יהוה אותה ומפתים גדלים
גו רעים וממצרים פטרעה ובכל ביתו לעינינו: ואותו הציא
משם למצרים הביא אתנו לתת לנו את-הארץ אשר נשבע
כר לאבותינו: ויוצנו יהוה לעשות את-כל החקים האלה ליהוה
את יהוה: אליהו לטוב לנו כל-הימים לחינתו ביהם תהי:
כה ודקה תהיה לנו כירגמונו לעשות את-כל המצוה האת
לפי יהוה אליהו כאשר צונו:

ספר קהלת ט"ו

השמן לך דרתיה דבר עס לךבך בלעל לאמר
קרבה שנתהשבע שנת השמטה ורעה עינך האמון האביון
ולא תתן לו וקרא עליך אליהו יהוה בך חסא: נתן לתן
לו ולא ירע לךבך בתת לו לו בגלו והבך יהוה יברך יהוה
אלהיך בכל מעשך ובלל מלכי ידך: כי לא-תתן אביון
מקרב הארץ עליך אנכי מצוה לאמר פרח תפתח את-
ידך לאחור לעני ולביתך בארץ:
לך אחי העברי או העברי ועבדך שש בים וקשה השבילת
תשלוחו חפשי משעך: וכי-תשלוחו חפשי מעמך לא תשלוחו
ריקם: העני מעמך לו מצאנו ומוצנך ומוצנך אשר בידך
יהוה אלהיך תתן לו: וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים
ופחד יהוה אלהיך עליך: אנכי מצוה את-הדבר הזה היום:
והוה כיראמר אליך לא אצא מעמך כי אתבך ואת-ביתך
כירטוב לו עמך: ולקחת את-הפרע ונתתה באנו ובבלת

ספר קהלת ט"ז

כל-הבכור אשר יולד בבקר ובצאן הברך מקדיש יהוה
אלהיך לא תעבד בבקר שורך ולא תגו בכור צאנך: לפני
יהוה אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקום אשר-יבחר יהוה
אתה ויביתך:

שמור את-דתי האביב ועשית פסח יהוה אלהיך כי בחדי
האביב הוציאך יהוה אלהיך ממצרים לילה: ובחת פסח
ליהוה אלהיך צאן ובקר במקום אשר יבחר יהוה לשכן
שמו שם: לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים ויבחר יהוה לשכן
לכם עני בני חפון: יצאת מארץ מצרים למען תזכר את-יום
צאתך מארץ מצרים כל ימי חיוך: ולא יראה לך שאר-בכל-
גבלת שבעת ימים ולא-ירחי מן-הבשר אשר תבוא עבדך
ביום הראשון לבקר: לא תגל לבוא את-הפסח באתך
שעריך אשר-יהוה אלהיך נתן לך: כי אם-אל-המקום אשר
יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם תזבח את-הפסח בערב
כבוא השמש מועד צאתך ממצרים:

מזנו לו כזה ענין וכן הוא שואל אכיל ואם אין
דעת פקד אביו מקדמו: מה נשפנה שלזה מה
מקד שליחיו ששקל שליחות אנו אוקלן חמץ
ומסד שליחיו מה קלו פתח שקבל שליחות חמץ
אוקלן שאר דקרות שליחיה מה קרוה שקבל
שליחות אנו אוקלן פטר עלי שיעק ופטר שליחיה
מה קלו שליחיה שליחות אנו מקבילי פס
אמת שליחיה מה שתי פקמים: וקפי דפטר על פס
אביו מקדמו: פקחילי כגונת ופקים שליחיה וירוש
מ-אשרי אובד אביו (דברים כ) עד שיקרה כג
הפרשה קלה

א"ר אלעזר בן עזריה דרי אגף כבן שבועים שנה ולא יכתיב ושאמר יצאת
מצרים בלילוח עד שדרשה "בן זומא שא"ל למען תזכור את יום צאתך מארץ
מצרים כל ימי חיוך וכו' הדין כולו ימי חיוך ערובין "כל להביא לימות המשיח:
גב"י דתיא אמר ליה כן ומא לדבמוכי מוכדין יצאת מצרים לימות המשיח: ולא כבד ואמר דתימיו ביום
נאם וד לא אמר עוד ודוה אשר תעלה את בני ישראל מארץ מצרים כיא את ד' אשר העלה ואשר הביא את ורע
בתי ישראל מארץ מצרים צמנה החראת אשר תחריטם שם אמר לו לא שתעבד יצאת מצרים ממקום ארץ שחרות
שעבדו מלכות עיר קרית: וצ"ל אמרם פסל לו כיוצא בארץ אום: לא יקרא שמך עוד ועבדכי אם ישראל יהיה שך
לא שיער יעקב מכמוש ארץ ישראל עיר יעקב מפל לו

הוא אמר אל תבחר
ראשונה וקרמיות אל תבחנו אל תבחר
ראשונה וה שבעה מלכות וקרמיות אל
תבחנו זו יצאת מצרים ידענו עושה תרשה
עושה תצוה תר ויפח זו מלחמה גוג
ומנו "משל למה הדבר דומה לאדם שיהיה
מחלך בדרך ופגע בו "אבא ופגעו כמנו והיה
מספר הולך מעשה אבא פגע בו כי וניאל
מנו והיה מספר הולך מעשה אי פגע בו
נחש וניאל מספר שכן מעשה שניה היה
מספר הולך מעשה נחש אף כי ישראל
צוה אדוניהו משרות את הראשונה:

גו היא שקמדה לאבותינו וקנו שלא אתה בלבד עפר עלינו
אלא בכל דור ודור עומדים עלינו בלילות: וקדושה ברוך
הוא פצילנו מקים:

דברים: ככל אשר עשה לכם יי אלהיכם במצרים לעיניך
ובכל דור ודור תב אדם לתראות את עצמו כאלו הוא קצא
ממצרים: שלא את אבותינו בלבד נאל, אלא אף אותנו נאל.
שנאמר: "ואותנו הוציא משם. למען תביא אותנו, לתת לנו את
הארץ אשר נשבע לאבותינו"

מה עשית בשעה שעולו הנחה
קראו ממעפיקי-סבל ויאוש: "משל כח הסבל והעפר הרבה
ואנטו לא טבל כגונת בחומה" וישבת בחיפוקי-ידים לא
השתופת משכב על החומים למען החיזוק, ויאוש ישראל
והמולח: מפועל אל הבאת קרבן אחד לטובתם. רק
לשומרו וטובתו דאנת כל היתים, ורק למען התפלת
בם נארתם: "כי אם פנו אשאי" אז תענו, כי אובד
נפש מן המצור והאויאטיס ונכסי מלרבה היסטיפטיה עם
הצביון והטרטורית לזוהר, וכלל ההובלות והפועקת,
ובסקומה הפועקת ההתחברות:

בין מקליא קנה אופל: קל עיני אפר שלישה
דקרים אלו נפשת לא יצא ידי חובתו וראי הן:
פשת משה קדור: פשת - על שום שפשת מקמים
על קפי האומי: במקרים: משה - על שום שגגלו
אבותינו בקדוה: קורו - על שום שקדורו מקדמים
את שני אבותינו: קל דור נוד סב אפר
קדוה את עצמו קצרו הוא יצא מקדמים: שנאמר
תשלחו אוש את אחיו העברי וגו'. תני בשם רבי
ישמעאל (ת"י) הנה קל קיום מהוא לשמה. בעברי
נת עשה ה' ד' צאנתי מקדמים: קלינו אגמנו
קנינו להודות, למען, לעשות קצור. קצור
קנינו להודות, למען, לעשות קצור. קצור
קנינו לעשה ולקלס קני ששקה לאבותינו ולנו את
כל הנשים האלו: קני ששקה לאבותינו ולנו את
לשקמה: ומשקל קיום טוב ומשקלה קצור קדור
ומשקלה קדור ונאמר לקניו קדוה:

הוא אמר אל תבחר
ראשונה וקרמיות אל תבחנו אל תבחר
ראשונה וה שבעה מלכות וקרמיות אל
תבחנו זו יצאת מצרים ידענו עושה תרשה
עושה תצוה תר ויפח זו מלחמה גוג
ומנו "משל למה הדבר דומה לאדם שיהיה
מחלך בדרך ופגע בו "אבא ופגעו כמנו והיה
מספר הולך מעשה אבא פגע בו כי וניאל
מנו והיה מספר הולך מעשה אי פגע בו
נחש וניאל מספר שכן מעשה שניה היה
מספר הולך מעשה נחש אף כי ישראל
צוה אדוניהו משרות את הראשונה:

גו היא שקמדה לאבותינו וקנו שלא אתה בלבד עפר עלינו
אלא בכל דור ודור עומדים עלינו בלילות: וקדושה ברוך
הוא פצילנו מקים:

דברים: ככל אשר עשה לכם יי אלהיכם במצרים לעיניך
ובכל דור ודור תב אדם לתראות את עצמו כאלו הוא קצא
ממצרים: שלא את אבותינו בלבד נאל, אלא אף אותנו נאל.
שנאמר: "ואותנו הוציא משם. למען תביא אותנו, לתת לנו את
הארץ אשר נשבע לאבותינו"

מה עשית בשעה שעולו הנחה
קראו ממעפיקי-סבל ויאוש: "משל כח הסבל והעפר הרבה
ואנטו לא טבל כגונת בחומה" וישבת בחיפוקי-ידים לא
השתופת משכב על החומים למען החיזוק, ויאוש ישראל
והמולח: מפועל אל הבאת קרבן אחד לטובתם. רק
לשומרו וטובתו דאנת כל היתים, ורק למען התפלת
בם נארתם: "כי אם פנו אשאי" אז תענו, כי אובד
נפש מן המצור והאויאטיס ונכסי מלרבה היסטיפטיה עם
הצביון והטרטורית לזוהר, וכלל ההובלות והפועקת,
ובסקומה הפועקת ההתחברות:

גו היא שקמדה לאבותינו וקנו שלא אתה בלבד עפר עלינו
אלא בכל דור ודור עומדים עלינו בלילות: וקדושה ברוך
הוא פצילנו מקים:

בין מקליא קנה אופל: קל עיני אפר שלישה
דקרים אלו נפשת לא יצא ידי חובתו וראי הן:
פשת משה קדור: פשת - על שום שפשת מקמים
על קפי האומי: במקרים: משה - על שום שגגלו
אבותינו בקדוה: קורו - על שום שקדורו מקדמים
את שני אבותינו: קל דור נוד סב אפר
קדוה את עצמו קצרו הוא יצא מקדמים: שנאמר
תשלחו אוש את אחיו העברי וגו'. תני בשם רבי
ישמעאל (ת"י) הנה קל קיום מהוא לשמה. בעברי
נת עשה ה' ד' צאנתי מקדמים: קלינו אגמנו
קנינו להודות, למען, לעשות קצור. קצור
קנינו להודות, למען, לעשות קצור. קצור
קנינו לעשה ולקלס קני ששקה לאבותינו ולנו את
כל הנשים האלו: קני ששקה לאבותינו ולנו את
לשקמה: ומשקל קיום טוב ומשקלה קצור קדור
ומשקלה קדור ונאמר לקניו קדוה:

הוא אמר אל תבחר
ראשונה וקרמיות אל תבחנו אל תבחר
ראשונה וה שבעה מלכות וקרמיות אל
תבחנו זו יצאת מצרים ידענו עושה תרשה
עושה תצוה תר ויפח זו מלחמה גוג
ומנו "משל למה הדבר דומה לאדם שיהיה
מחלך בדרך ופגע בו "אבא ופגעו כמנו והיה
מספר הולך מעשה אבא פגע בו כי וניאל
מנו והיה מספר הולך מעשה אי פגע בו
נחש וניאל מספר שכן מעשה שניה היה
מספר הולך מעשה נחש אף כי ישראל
צוה אדוניהו משרות את הראשונה:

גו היא שקמדה לאבותינו וקנו שלא אתה בלבד עפר עלינו
אלא בכל דור ודור עומדים עלינו בלילות: וקדושה ברוך
הוא פצילנו מקים:

דברים: ככל אשר עשה לכם יי אלהיכם במצרים לעיניך
ובכל דור ודור תב אדם לתראות את עצמו כאלו הוא קצא
ממצרים: שלא את אבותינו בלבד נאל, אלא אף אותנו נאל.
שנאמר: "ואותנו הוציא משם. למען תביא אותנו, לתת לנו את
הארץ אשר נשבע לאבותינו"

מה עשית בשעה שעולו הנחה
קראו ממעפיקי-סבל ויאוש: "משל כח הסבל והעפר הרבה
ואנטו לא טבל כגונת בחומה" וישבת בחיפוקי-ידים לא
השתופת משכב על החומים למען החיזוק, ויאוש ישראל
והמולח: מפועל אל הבאת קרבן אחד לטובתם. רק
לשומרו וטובתו דאנת כל היתים, ורק למען התפלת
בם נארתם: "כי אם פנו אשאי" אז תענו, כי אובד
נפש מן המצור והאויאטיס ונכסי מלרבה היסטיפטיה עם
הצביון והטרטורית לזוהר, וכלל ההובלות והפועקת,
ובסקומה הפועקת ההתחברות:

גו היא שקמדה לאבותינו וקנו שלא אתה בלבד עפר עלינו
אלא בכל דור ודור עומדים עלינו בלילות: וקדושה ברוך
הוא פצילנו מקים: